

Duhovi drugih života

Guo, Jiao

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:656220>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-28**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

Završni rad na preddiplomski studiju slikarstva

Duhovi Drugih Života

Jiao Guo
Zagreb, 2021./2022.

Iskustvo slikanja za mene ne predstavlja linearan, pravocrtan proces - rad započinje bez u potpunosti definirane vizije njegova kraja. Ponekad je i točan trenutak započinjanja samoga rada teško razabrati, budući da djelići misli i kasnije primijenjenih ideja mogu prolaziti kroz moje misli i daleko prije nego li uopće započnem sam rad na platnu.

Čak i dok ispunjavam platno, na njemu se odvijaju neprestane promjene, opetovano balansiranje između onoga što sam u početku rada naumila učiniti, te onoga što sam proces stvaranja slike sam za sebe traži. Često veliki dijelovi već oslikanog platna u potpunosti budu nanovo prekriveni ako ne osjećam da harmoniziraju s onime što se počelo odvijati u ostalim dijelovima slike. U tijeku procesa, neki će me detalji pogurnuti u novom smjeru. Intencija slike, i moja namjera dok na njoj radim, u trajnom su previranju.

Ovdje se uvelike radi o eksperimentu, te mi se brojne odluke koje donosim čine više intuitivnim nego li unaprijed isplaniranim, no određene tendencije i strukture počnu se formirati kako eksperiment odmiče od svog začetka. Zapocinjanje platna nije u potpunosti slučajno, iako nastojim dodati neke elemente slučajnosti tom odabiru.

Govoreći o tematici slika, kao pripremnu skicu često koristim digitalne kolaže sastavljene od kombinacije privatnih i pronađenih vizuala, kojima ponekad dodajem vizuale generirane pomoću umjetne inteligencije. Ovom me djelu procesa dovelo moje prethodno iskustvo u digitalnoj umjetnosti te dizajnu, te ga vidim kao produžetak korištenja kolaža, ready-madea, pronađenih objekata, aleatorike te sličnih umjetničkih tehnika koje su obilježile avangardu dvadesetog stoljeća. Ti digitalni kolaži, kao pred-skice, pomažu mi razraditi daljnje asocijacije koje ću kasnije transformirati u oslikani materijal na površini platna.

Metoda uslojavanja slika jedne preko druge podsjeća me na način kojim usvajamo sjećanja. Često mnogo nestabilnije nego li bismo to voljeli vjerovati, ljudsko je sjećanje manipulirano i našom okolinom i našom vlastitom subjektivnošću. Ponekad i sama imam sumnje oko vlastitih sjećanja. Osjećam kako ogromna količina vizualnih i tekstualnih informacija kojima smo neprestano izloženi ima sposobnost da se zalijepi preko osobnih sjećanja, izmjenjujući ih, čemu se teško oduprijeti pošto se svi ti procesi odvijaju u podsvijesti. Ova paralela inspirirala je odabir tematike koju slikam, zbog čega sam započela slikati slojeve ljudi koje poznajem preko slojeva prostora i scena koje mi se čine poznatima, no koje sam pronašla u tuđim fotografijama i drugim vizualnim materijalima. Kroz tako nastale slojeve, neke su slike prekrivene te prisutne u krajnjem radu samo u blago vidljivim tragovima, dok se druge izdižu te stapaju s ostalima. Figure koje se ovako formiraju transparentne su i nalik duhovima, zbog čega sam rad naslovima *Duhovi Drugih Života*.

Ipak, tematika slika samo je sidrište procesa nastanka rada, a ne njegova najbitnija točka. Najnovije slike u ovom nizu stupaju korak prema apstrakciji, iako me figurativnost i dalje zanima. Promatranje me intrigira, te korištenje referenci iz okoline ili s fotografija fokusira moju pažnju. Iako znam da će se skica reference na platnu u nekom trenutku istrgnuti iz svoje forme, te da sama slika u jednom trenutku više neće trebati nikakve reference izvan sebe same, svejedno pronalazim da mi promatranje same slike i njezinih referenci i dalje može pružiti novu

inspiraciju. Francis Bacon je u jednom intervjuu rekao kako "*Fotografije nisu samo referentne točke, već su često okidači ideja...kada gledamo u nešto, ne gledamo samo direktno u to nešto, već u to gledamo kroz izmjene koje je već učinilo oko kamere.*" Bacon govori o tome kako činu snimanja cilj nije ilustrirati neki objekt, već na indirektan način izvući iz tog objekta stvari koje se ne mogu prikazati direktno, stvarajući sličan efekt poput metafore. Moje vlastito iskustvo do sada sukladno je ovoj ideji.

Odabir određene tematike te usvajanje određenih procesa rada sadrže u sebi osobne i simboličke vrijednosti koje prožimaju sam rad specifičnom energijom. No one također mogu djelovati kao samozadane restrikcije koje pomažu formiranju stvari koje mi je drugačijim pristupima teže opisati. Potezi kista, boje, građenje teksture površine...to su sve elementi procesa rada koji se u jednom trenutku počnu odvijati u pozadini svjesnog razmišljanja, informirani osjetilnim iskustvom samog slikanja. Teško je biti u potpunosti svjesna svake takve odluke iz trenutka u trenutak, iako one na kraju formiraju zajedničko djelo i ukupnu namjeru slike. Riječima Matissea, "*...ekspresija ne obitava u strastima što isijavaju s ljudskog lica ili se manifestiraju u nekom nasilnom pokretu. Cijela koreografije moje slike je ekspresivna: mjesto naseljeno figurama, prazni prostori oko njih, proporcije, sve doprinosi svoj dio.*" Teško je odvojiti tematiku neke slike od fizičkog iskustva slikanja. U mom iskustvu, njihovo zajedničko djelovanje ono je što stvara prepoznatljivu specifičnost neke slike, te je oboje jednako važno. Način na koji razumijem život direktno utječe na način na kojeg ga prevodim u medij slikarstva, što povezujem s ovom idejom dvostrukog izvora slikarske ekspresije. Razvijajući svoju praksu, razvila sam i tendencije te interese za određene vizualne probleme, kojima sam se stoga nastojala baviti u ovom ciklusu slika.

Često prvi i najdominantniji utisak na gledatelja slikarstva ima upravo boja, koja može imati zapanjujuć utjecaj bilo da se koristi harmonično ili disonantno. U početku rada na ovim slikama, imala sam tendenciju koristiti jarke, komplementarne boje, kombinirane s gesturalnim potezima kista, inspirirajući se pritom umjetnicima apstraktnog ekspresionizma i Informela. U procesu praktičnog istraživanja ovog rada, nastojala sam shvatiti i način na kojeg P. Bonnard uslojava svoje boje kako bi ih koristio na mirnijim i tanjim dijelovima svojih slika. Nastavljajući rad na ovom ciklusu, u jednom sam trenutku uočila kako sam počela koristiti manje boja, nastojeći postići impresiju bogatog kolorita koristeći manji broj boja. Činilo mi se kako bi mnoštvo jarkih boja moglo imati dezorijentirajući efekt te, iako me privlači taj intenzitet, takva kombinacija snažnih boja jedna drugu mogu oslabiti ako se ne uzme u obzir njihov generalni balans na platnu, koji mi je bio puno bitniji od tenzija unutar pojedinačne boje.

Stvaranje teksture površine slike također je postalo vrlo bitno kako je rad na ovom ciklusu odmicao. Teksturu se može shvatiti kroz dva osjetila: kao opipljivu, fizičku teksturu pomoću dodira, te kao vizualnu teksturu koju gledamo. Mislim da fizička tekstura nekoj slice može dati elemente objekta, otjeloviti je izvan okvira platna, povezati je sa stvarnim fizičkim svijetom te materijalima od kojih se sačinjena. Efekt teksture primaran je te materijalan, nužan za naše shvaćanje nekog objekta. Fizička tekstura tako je povezana s uzorkom poteza kista, koji materijaliziraju samu sliku.

Zbog toga u svojim slikama nastojim izbalansirati korištenje deblje impasto tehnike sa slaganjem vrlo tankih slojeva premaza. Sudjelovanje tijela u ovim potezima kista jasno je obuhvaćeno, ono je interakcija kože s materijalima, kisa s površinom, svega što postoji oko i tijekom procesa slikanja sa samim završnim rezultatom. Zbog toga ovaj način rada, te tragove koji postoje u mojim slikama (namjerno ili manje namjerno) ne smatram toliko svojim "umjetničkim rukopisom", koliko ga smatram pregovaranjem s materijalom o kojem govori Anni Albers kada kaže kako "kreativnost nije toliko sama želja da se nešto stvori, koliko je to oslušivanje onoga što želi biti stvoreno: naloga materijala."

Interes prema materijalima i teksturi kroz gestikularnost tijela nalazimo u brojnim filozofskim i kulturnim konceptima, poput korejskog umjetničkog pokreta Dansaekhwa ili japanske skupine umjetnika Gutai Group, koji u svojim radovima stavljaju naglasak na prirodu materijalnosti rada te gestu tijela. Sličan pristup također nalazimo i u kulturama s utjecajem Animizma, filozofsko-kulturološkog pogleda na svijet u kojem su distinkcije između prirode i civilizacije, život i neživog, te individualnih entiteta koji sačinjavaju sam kozmos zamućene ili u potpunosti nepostojeće. U takvom kontekstu naglasak na umjetnika kao subjekta umjetničkog rada je oslabljen, te je zamijenjen sentimentom da je rad s fizičkim materijalima interakcija s generalnim sistemom okoline ili svijeta unutar kojeg se nalazimo.

Rad na ovim slikama, studijama te cjelokupnom istraživanju koje stoji iza ovog slikarskog ciklusa, otvorili su mi nove puteve ka artikuliranju, prepoznavanju i daljnjem istraživanju vizualnih problema koje bih dalje voljela istraživati u svojoj praksi. Smatram kako mi je ovaj ciklus radova ukazao mnogo više o procesu razumijevanja vlastite prakse, nego li su to možda učinili neki raniji radovi s više unaprijed isplaniranim i zacrtanim krajnjim rezultatom.

References

Bacon, F. (1962). Interview with David Sylvester.

Matisse, H. (1908). Notes of a Painter.

Jordan Troeller. Anni Albers (1899-1994). The Architecture Review. Viewed on July 2022